

Arrest

nr. 77 432 van 16 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 7 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten. U bent geboren te Accra op 4 maart 1994, u verklaart minderjarig te zijn. U bent moslim en behorende tot de Kusasi etnie.

Uw vader (A.N.A.) werd in 2009 benoemd tot imam te Bawku, waarop uw ouders van Accra naar hun geboortestad Bawku verhuisden. U bleef in Accra wonen, maar ging af en toe op bezoek bij uw ouders te Bawku. Zo ook in februari 2010. Uw vader was niet thuis en uw moeder gaf aan dat hij naar een vergadering was en één week later zou terugkomen. Dit gebeurde niet en u vroeg opnieuw aan uw moeder waar uw vader was. Ze gaf aan dat hij overleden was na een conflict met een andere man over

het 'imamschap'. Wat later liep u rond in Bawku en wezen twee jongens u na. Ze gaven aan dat ze uw vader kenden en ze beledigden u. Hierop ging u op de vuist en u sloeg één van hen neer met een machete. Hierop werd u door vele Mamprusi achterna gezeten. U vluchtte een bos in waar u vijf dagen bleef. Hierna ging u terug naar het huis van uw moeder, maar u constateerde dat dit platgebrand was en dat uw moeder en uw broer vermist waren. U keerde terug naar Accra en ging naar Yunus, een vriend van uw vader. Deze contacteerde zijn kennis Duncan en hij regelde een paspoort voor u op de naam van (M.A.). Op 7 juni 2010 verliet u Ghana en reisde u naar Togo. Vandaar reisde u – samen met Duncan – verder naar Griekenland, waar u drie maanden verbleef. Op 13 september 2010 reisde u – samen met Duncan – verder naar België, waar u op 14 september 2010 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen met mensen van de Mamprusi origine, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Zo maakte u niet aannemelijk dat u ooit in Bawku bent geweest, laat staan dat u – en uw familie – er ooit problemen kenden. U gaf aan dat uw ouders in 2009 naar hun geboortestad Bawku verhuisden en dat u hen af en toe ging bezoeken te Bawku (gehoor CGVS, p.4). U wist echter niet meer wanneer ze juist naar Bawku verhuisden en u kon niet zeggen hoeveel mensen er ongeveer in Bawku wonen (gehoor CGVS, p.4-5). Toen u gevraagd werd in welke regio Bawku ligt, gaf u ontwijkend aan dat Bawku in 'het noordelijke deel van Ghana' ligt. Toen de vraag herhaald werd en u erop gewezen werd dat Ghana uit regio's bestaat, gaf u hetzelfde ontwijkende antwoord. Ook toen u erop gewezen werd dat Accra bijvoorbeeld in de regio 'Greater Accra' ligt en u gevraagd werd in welke regio Bawku ligt, gaf u hetzelfde ontwijkende antwoord (gehoor CGVS, p.5). Verder wist u evenmin in welk district Bawku ligt, kon u geen enkel dorp in de buurt van Bawku noemen, kon u geen enkele wijk in Bawku noemen, kon u geen enkele straat in Bawku noemen, kon u geen enkel district in de Upper East regio – de regio waarin Bawku ligt (zie administratief dossier) – noemen. U wist niet wie de regionale minister van de Upper East regio is, gaf u aan dat u dacht dat er wel organisaties waren te Bawku die zich inzetten om een oplossing te zoeken voor het conflict (tussen de Kusasi en de Mamprusi), maar kon u er geen enkele bij naam noemen en wist u niet wat de doorzaak van het oploeiende geweld (tussen de Kusasi en de Mamprusi) in de regio van Bawku in 2009 was (gehoor CGVS, p.5-6). Bovenstaande veelvuldige onwetendheden doen twifelen aan het feit dat u de zoon bent van twee ouders van Kusasi-origine die beiden geboren zouden zijn te Bawku en er sinds 2009 zouden wonen, alsook aan het feit dat u ooit één voet in Bawku gezet zou hebben.

Bovendien is uw kennis betreffende de problemen die uw vader kende, zéér beperkt. U gaf aan dat uw moeder u vertelde dat uw vader overleden was na een conflict met een andere man over het 'imamschap' (gehoor CGVS, p.8). U wist echter niet op welke dag of in welke maand uw vader gedood werd (gehoor CGVS, p.3). Toen u gevraagd werd naar de doodsoorzaak van uw vader, gaf u ontwijkend aan dat uw vader rijk was en imam werd, maar dat de Mamprusi niet akkoord waren. Toen de vraag naar de doodsoorzaak herhaald werd, gaf u vaag aan dat hij gedood werd door mensen van Mamprusi-origine (gehoor CGVS, p.3). Toen de dossierbehandelaar u daarop vroeg wie uw vader doodde, gaf u aan dat u het niet wist. U voegde eraan toe dat u denkt dat het mensen van Mamprusi-origine waren (gehoor CGVS, p.3). Toen u gevraagd werd waarom u dat denkt, gaf u aan dat uw moeder dat zei en dat er reeds land een conflict tussen Mamprusi en Kusasi heerste (gehoor CGVS, p.3). Verder gaf u aan dat u denkt dat uw vader gedood werd omwille van zijn positie als imam (gehoor CGVS, p.3). Toen u gevraagd werd waarom u dat denkt, gaf u vaag aan dat u dat denkt (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd van welke moskee uw vader imam werd, antwoordde u zeer vaag door te stellen dat het van een moskee in het 'noordelijke deel' was. Toen u de naam van de moskee gevraagd werd, gaf u aan dat u het niet wist. U denkt dat uw vader in 2009 benoemd werd tot imam, maar u wist dit niet te preciseren (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd wie imam vóór uw vader was, gaf u aan dat u het niet wist en ook de naam van de persoon die imam werd ná uw vader kende u niet (gehoor CGVS, p.8-9). Verder wist u niet eens wie de tegenstander van uw vader was voor het imamschap, maar u gaf vaag aan dat het een Mamprusi is (gehoor CGVS, p.4). Overigens wist u niet of uw moeder aangifte deed van de moord op uw vader (gehoor CGVS, p.4). Het feit dat u – zo goed als – niets weet betreffende de functie van uw vader, die hem volgens uw verklaringen waarschijnlijk het leven kostte, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw relaas. Aangezien de dood van uw vader zulke cruciale rol speelt bij de door u ingeroepen vrees (gehoor CGVS, p.8), maken bovenstaande onwetendheden uw asielaanvraag ongeloofwaardig.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico

op lijden van ernstige schade. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat u getracht heeft de Belgische asielinstanties te misleiden door te verklaren minderjarig te zijn. U verklaart geboren te zijn op 4 maart 1994. De dienst Voogdij bepaalde bij beslissing op 3 december 2010 dat op basis van het medische onderzoek kan worden besloten dat u op datum van 5 november 2010 een leeftijd hebt van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 20.3 jaar met een standaarddeviatie van een 2tal jaar een goede schatting is. U legde nadien een inschrijvingsbewijs in de Ghanese geboorteregisters (dd.29/12/2010) voor. Opvallend is dat dit document werd opgemaakt op basis van verklaringen die de informant (A.N.A.) – uw vader – aflegde op 24 december 2010. U haalde eerder aan dat uw vader overleed vóór uw bezoek aan Bawku in februari 2010, wat onverenigbaar is met het feit dat hij op 24 december 2010 een verklaring bij de Ghanese overheid zou afleggen (gehoor CGVS, p.8). Bij beslissing van 23 maart 2011 werd door de dienst Voogdij gesteld dat dit document niet van aard is om het medische onderzoek tegen te spreken. Aldus wordt de leeftijdsbepaling van 3 december 2010 behouden.

Verder legde u geen documenten voor waaruit uw reisweg moet blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: vreemdelingenwet).

Verzoeker voert aan dat hij duidelijk heeft aangetoond dat hij behoort tot de Kusasi groepering en dat zijn vader vermoord is door een rivaliserende clan van de Mamprusi. Zijn moeder en zijn broers zijn intussen ook verdwenen. Verzoeker wenst nog een en ander te staven door stukken. Hoe dan ook is hij het slachtoffer van een conflict waar mensenrechtenorganisaties al jaren over rapporteren.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Verzoeker herhaalt dat zijn vader werd vermoord door een groepering behorende tot de Mamprusi, dat zijn moeder en broers zijn verdwenen en dat hij wordt gezocht. Eveneens verwijst verzoeker naar de spanningen in zijn land tussen de Mamprusi en de Kusasi. Het terugsturen van verzoeker naar zijn land van herkomst is een inbreuk tegen de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. Verzoekers middelen worden omwille van de devolutieve kracht van het beroep en hun onderlinge verwevenheid samen behandeld.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR,

Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Blijkens de bestreden beslissing heeft de commissaris-generaal geoordeeld dat (i) verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij ooit in Bawku is geweest zodat geen geloof kan worden gehecht aan de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten (ii) de kennis van verzoeker met betrekking tot de omstandigheden van de dood van zijn vader en diens functie als imam zeer vaag zijn (iii) verzoeker een inschrijvingsbewijs in de Ghanese geboorteregisters bijbrengt dat volgens zijn verklaringen bekomen werd op basis van verklaringen die door zijn vader op 24 december 2010 werden afgelegd voor de Ghanese autoriteiten, terwijl uit het asielrelaas van verzoeker blijkt dat zijn vader in februari 2010 zou zijn omgekomen (iv) verzoeker de Belgische autoriteiten trachtte te misleiden inzake zijn leeftijd. Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift geheel voorbij aan deze vaststellingen van de bestreden beslissing en onderneemt niet de minste poging om deze in concreto te weerleggen.

Voormelde vaststellingen vinden steun in het administratief dossier en ondermijnen op fundamentele wijze verzoekers relaas. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. De artikelen 2 en 3 van het EVRM stemmen inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS